

РЕШЕНИЕ

№ 2654

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1064** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на И. П. И., чрез адвокат Б. Г. срещу Решение № 5661/07.12.2023 г. по анд. № 4869/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 108-ми състав.

С решението съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 22-4332-009905/02.06.2022 г., издадено от началник група в отдел Пътна полиция при СДВР, с което на основание чл. 188, ал. 1, изр. 2 вр. чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП са наложени административни наказания – глоба в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 3 /три/ месеца за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението. Касаторът твърди, че СРС е допуснал съществено нарушение на материалния закон, като не е приложил принципа за приложение на по-благоприятния закон, въведен в разпоредбата чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Също така, че първоинстанционния съд е допуснал

нарушение на административно-производствените правила, като е пренебрегнал разминаването в номерата на снимките в НП и в Протокола за използване на Автоматично техническо средство /А./ СПУКС № 11743ЕЕ от 27.03.2022 г. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да се произнесе по същество на спора, като отмени НП, или измени същото при условията на чл. 3, ал. 2 ЗАНН.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, чрез адвокат Т. И., поддържа жалбата по изложените в нея обстоятелства. Искането до съда е за отмяна на НП или изменение на наказанието.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност и законосъобразност на решението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Първоинстанционният съд е приел, че на 27.03.2022 г., около 15:24 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и до № 28 касатора е управлявал лек автомобил марка „БМВ Х 5 М 50 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на И. П. И. като при извършена проверка от органите на МВР било установено, че се е движил с 109 км/ч с приспаднал толеранс -3% от измерена 112 км/ч. при ограничение 50 км/ч за населено място.Нарушението е било установено с АТТС АРН САМ S1 № 11743ЕЕ, заснемащо и записващо точен час, дата, рег. № на МПС и скорост. Представена е декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която било посочено, че в конкретния дата и час не знаел кой е управлявал личният му автомобил. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 027541 от 27.04.2022 г. Жалбоподателят подписал акта, без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел за безспорно установено, че е бил нарушен чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което е потвърдил НП.

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е редовна и процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното решение е постановено от надлежен състав на родово и местно компетентния да разгледа жалбата съд. Първоинстанционният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са събраните писмени доказателства. В решението са изложени точни и ясни мотиви. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила от страна на първоинстанционния съд. Актът за установяване на административното нарушение и Наказателното постановление са издадени от компетентни за това административни органи. Същите са съставени съгласно изискванията на ЗАНН. И двата документа съдържат всички изискуеми от

закона реквизити. Фактическите констатации, описани в АУАН и НП, не се опровергават от събраните по делото доказателства. В този смисъл, изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Не се установяват наведените касационни основания.

Настоящият състав не споделя изложените в касационната жалба доводи, че първоинстанционния съд е допуснал съществено нарушение на материалния закон, като не е приложил принципа за приложение на по-благоприятния закон, въведен в разпоредбата чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 ЗАНН, ясно определя, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. В алинея 2 на същия член, законодателят е допълнил, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, респ. бъдат изменени разпоредбите приложими към момента на извършване на административно нарушение, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В тази връзка, към момента на извършване на процесното нарушение, за определяне вида на деянието, респ. за определяне вида и степента на наказанието, се прилагат разпоредбите на ЗДвП и ЗАНН. Съгласно тях, извършеното деяние се квалифицира като административно нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което е наложено административно наказание глоба по чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП. Не се установява в периода от датата на извършване на процесното нарушение, до настоящия момент, приложимите разпоредби от ЗДвП и ЗАНН да се изменени. Предвид това, настоящата инстанция смята, че прилагането на по-благоприятна за нарушителя разпоредба, по чл. 3, ал. 2 ЗАНН, се явява обективно невъзможно. Отделно от това, настоящия състав споделя изводите на първоинстанционния съд, че Проекта за организация на движението по [улица] при административен № 28, приет с Решение от 21.03.2022 г. на ПКТОВД, с които са въведени нови знаци В26 – 70 км./ч., не представлява нормативен акт по смисъла на Закона за нормативните актове. С оглед това, промяната в организацията на движението за процесния участък, не би могла да се приеме като промяна в приложимата към момента на нарушението нормативна разпоредба, съответно да бъде приложен чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

По отношение доводите на касатора за допуснати нарушения на административно-производствените правила, касационната инстанция споделя установеното от първоинстанционния съд, че наличното разминаване между номера на приложената по делото снимка и номерата на снимките, вписани в протокола от използването на техническото средство, не представлява съществено нарушение на процесуалните правила при издаване на НП. Настоящата инстанция потвърждава изводите на СРС, че по делото категорично е доказано, че процесното нарушение е установено с одобрен тип средство за измерване, което към датата на нарушението е било технически изправно. Налице е пълно съответствие между време, място, фабричен номер на техническото средство, посочени в представената снимка и протокола за използването му.

Споделят се правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място над 50 км/ч. санкцията е в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лв. Така наложената глоба в

размер на 750 лв. е правилно определена, тъй като автомобилът се е движил със скорост от 112 км/ч.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5661/07.12.2023 г. по анд. № 4869/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: